

PERGALĖ

LIETUVOS KP(b) ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Z A R A S A I

1952 m.

liepos mėn.

13

SEKMADIENIS

Nr 67(739)

Kaina 15 kap.

TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo

I S A K A S

DĖL V. I. LENINO VARDO SUTEIKIMO
VOLGOS—DONO LAIVYBOS KANALUI

Sutinkamai su TSRS Ministrų Tarybos ir VKP(b) CK pasiūlymu suteikti Volgos—Dono laivybos kanalui V. I. Lenino vardą ir vadinti jį—„V. I. Lenino vardo Volgos—Dono laivybos kanalas“.

TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo
Pirmininkas N.ŠVERNIKASTSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo
Sekretorius A. GORKINAS

Maskva, Křemlius, 1952 m. liepos 10 d.

Ruošiant pašarus branginti kiekvieną dieną

Praėjusiais metais rajono kolūkiuose žymiai išaugo visuomeninių gyvulių skaičius, tuo pačiu žymiai padidėjo ir pašaro poreikavimas. Tai uždeda kolūkiečiams ir MTS darbuotojams atsakingą pareigą—kiekviename kolūkyje sukaupti tiek pašaro, kad jo pilnai pakaktų visuomeninei gyvulininkystei.

Šienapiūtės ir pašarų silosavimo eiga eilėje kolūkių sukelia rimtą nerimą. Liepos 10 d. „Spalio“, „Pažangos“, „Pirmūno“, Kutuzovo vardo kolūkiai įvykdė vos 1—2 proc. šienapiūtės plano, o Kalinino vardo kolūkis dar visai nepradėjo pašarų silosavimo.

Tokia nerimą kelianti pašarų ruošimo padėtis aiškina ma tuo, jog eilės kolūkių pirmininkai ir valdybos nusiakalstamai žūrį į pašarų bazės visuomeninei gyvulininkystei sudarymą, nemato, jog dabar svarbiausias klausimas yra pašarų ruošimas.

Kalinino vardo kolūkyje ligi liepos mėn. 10 d. nė vienas žmogus nedirbo pašarų ruošime. Kolūkio pirmininkas drg. Strelcovas uždelsia šienapiūtę ir silosavimą, nesuprasdamas, kad tuo jis daro kolūkiui didelę žalą. Jau ne kartą kolūkiečiai kreipėsi į drg. Strelcovą pašarų ruošimo klausimu, bet jis neklauso jų patarimų ir siūnčia kolūkiečius prie kitų darbų. Netinkamai organizuojamas darbas ir „Spalio“, „Pažangos“, „Pirmūno“ kolūkiuose, kur pašarų ruošimo darbuose dirba tik maža dalis kolūkiečių.

Kiekviena kolūkyje yra galimybės vykdyti pašarų ruošimo darbus sparčiais tempais, tik reikia sumaniai organizuoti darbą, tinkamai pa-

skirstyti darbo jėgą. „30 let komsomola“, „Pervoje Maja“, Čapajevio vardo kolūkių, sparčiais tempais vykdančių pašarų ruošimą, pavyzdys liudija apie tai, jog tinkamai organizuojant darbą kiekviena kolūkyje pilnai galima įvykdyti šienapiūtės ir silosavimo darbų grafikus.

Laiške draugai Stalinui rajono kolūkiečiai išipareigojo užtikrinti tvirtos pašarų bazės sudarymą visuomeninei gyvulininkystei. Šiam išipareigojimu įvykdyti, t.y. pašarų ruošimui, turi būti nukreiptos visos kolūkių jėgos ir priemonės. Laikas nelaukia. Todėl negalima delsti nė vienos dienos su šienapiūte ir siloso ruošimu. Į šį darbą reikia įtraukti visus darbingus kolūkiečius.

Pašarų ruošimui visuomeninei gyvulininkystei turi būti suteiktas bolševikinis užmojis. Partinių organizacijų pareiža—mobilizuoti kolūkiečių mases sėkmingam šienapiūtės ir pašarų silosavimo darbų užbaigimui.

Artėja dvyliktosios Tarybų valdžios Lietuvoje metinės. Visa Lietuvos liaudis su dideliu darbu pakilimu sutinka šias šlovingas metines. Partinės organizacijos, visi kaimo komunistai turi vadovauti masių darbo pakilimui, mobilizuoti jas šienapiūtės ir pašarų silosavimo užbaigimui, dar aukščiau pakelti socialistinio lenktyniavimo vėliavą.

Draugai kolūkiečiai ir MTS mechanizatoriai! Dar plačiau išvystykime socialistinį lenktyniavimą ir liepos 21 dieną—dvylikąsias Tarybų valdžios Lietuvoje metines—sutikime pilnai užbaigę šienapiūtę ir ankstyvojo siloso gamybą.

Tarybų Lietuvos 12-ųjų metinių garbei

KLAIPĖDA, (LTA). „Gulbės“ medvilnių audinių fabriko kolektyvas sėkmingai įvykdė pusmečio programą. Viršum plano valstybei duota dešimtys tūkstančių metrų geros kokybės audinių. Daug produkcijos pagaminta iš sušaudytų žaliavų. Viršyta rūšingumo užduotis.

Įtvirtindamas laimėjimus, pasiektus lenktyniaujant Tarybų Lietuvos 12-ųjų metinių garbei, įmonės kolektyvas gerai dirba ir pirmosiomis antrojo pusmečio dienomis. Pirmąją audimo ce-

chas № 1, kurio viršininkas yra drg. Lepuonis. Nuo šio mėnesio pradžios cechas viršum užduoties pagamino apie 10 tūkstančių metrų audinių. Cechas antrą mėnesį laiko įmonės pereinamąją Raudonąją vėliavą.

Itin našlai dirba daugia-
staklininkės Augustina Narbutienė, Nina Fiodorova, Kristina Kleinovaitė ir Stefa Romanaukaitė. Jos kasdien 15—25 procentais viršija paimamos normos ir gamina tik pirmos rūšies produkciją.

TSR Sąjungos Ministrų Taryboje Dėl Volgos-Dono laivybos kanalo atidarymo

TSRS Ministrų Taryba apsvarstė Volgos—Dono laivybos kanalo statytojų raportą ir Vyriausybės komisijos su komisijos pirmininku drg. K. M. Sokolovu priešakyje išvadą apie Volgos—Dono laivybos kanalo įrenginių priėmimą ir nustatė, kad Vyriausybės užduotis pastatyti ir įvesti į eksploataciją Volgos—Dono laivybos kanalą, Cimlianskos hidroelektrinę ir įrenginius pirmajai eilei—100 tūkstančių hektarų sausringųjų žemių Rostovo srityje—drėkinti įvykdyta nustatytu laiku.

Per 1949—1952 metus pastatyta:

a) Volgos—Dono laivybos kanalas, 101 kilometro ilgio, su 13 laivybos šliuzų, 3 siurblių stotimis, 13 užtvankų ir pylimų, 7 vandens nuleidimo įrengimais, 2 avarinėmis remontinėmis užtvankomis, 8 tiltais, keltais, sustojimo punktais, prieplaukomis ir 100 kilometrų ilgio automobiliniu keliu palei kanalą;

b) Cimlianskos hidromazgas, kurį sudaro 12,75 kilometro ilgio žemės užtvanka, 495,5 metro ilgio betoninė vandens nuleidžiamoji užtvanka, hidroelektrinė, 2 laivybos šliuzai, 4,9 kilometro ilgio laivybos kanalas tarp šliuzų, priekinis uostas, priekinis irigacinis įrenginys, o taip pat geležinkelio ir plento perėjimai per užtvanką;

c) Dono magistralinis drėkinimo kanalas nuo priekinio įrenginio vandeniu paimti Cimlianskos hidromazgo užtvankoje iki Dono žemupio skirstomojo kanalo priekinio įrenginio, 27 kilometrų ilgio, Dono žemupio skirstomasis kanalas, 72,9 kilometro ilgio, Azovo skirstomasis kanalas, 92,2 kilometro ilgio;

d) naujos geležinkelio linijos nuo Stalingrado geležinkelio Morozovskos stoties iki Cimlianskos hidromazgo ir nuo Cimlianskos hidromazgo iki Stalingrado geležinkelio Kuberlės stoties, 174 kilometrų bendro ilgio.

Nurodytuose įrenginiuose atlikta: žemės darbų (kasimo ir supylimo) 152,1 milijono kubinių metrų, gelžbetonio ir betono darbų—2,96 milijono kubinių metrų, darbų tvirtinant žemės įrenginių atšlaites 2,9 milijono kvadratinų metrų plote, suklota akmeninių banketų, filtrų ir drenažų 1,6 milijono kubinių metrų, įkalta metalinio špunto 16 tūkstančių tonų ir sumontuota 44,4 tūkstančių tonų metalo konstrukcijų ir mechanizmų.

Volgos—Dono laivybos kanalas ir Cimlianskos hidromazgas pastatyti naudojant galingas ir labai našias tėvyninės gamybos mašinas bei mechanizmus.

Statybos procese išspręsta eilė svarbių mokslo ir technikos problemų hidrotechnikos srityje: stambių hidrotechnikos įrenginių statyba sudėtingomis geologinėmis sąlygomis, spartusis žemės užtvankos suplovimas, platus podirvio vandens lygio žeminimo naudojimas ir kt.

Statyboje išaugo nauji kvalifikuoti darbininkų kadrai—ekskavatorininkai, skreperininkai, hidromechanizatoriai, kranininkai, montuotojai, betonuotojai, armatūrininkai, o taip pat inžinieriai ir technikai, kurie užtikrino aukštą darbo našumą.

Elektrinių ministerijos, Sunkiųjų mašinių

gamybos ministerijos, Elektros pramonės ministerijos, Mašinių ir prietaisų gamybos ministerijos, Statybos ir kelių mašinių gamybos ministerijos, Transporto mašinių gamybos ministerijos, Sunkiosios industrijos įmonių statybos ministerijos, Susisiekimo ministerijos, Mašinių gamybos įmonių statybos ministerijos ir kitų ministerijų gamyklos ir montavimo organizacijos atliko didelius darbus gaminant ir montuojant metalo konstrukcijas, mechanizmus ir įrengimus.

Volgos—Dono laivybos kanalo statybos darbų, pradėtų sutinkamai su TSRS Ministrų Tarybos ir VKP(b) Centro Komiteto nutarimais, užbaigimas užtikrino Baltosios, Baltijos ir Kaspijos jūrų sujungimą su Azovo ir Juodąja jūromis į vieningą vandens transporto sistemą ir įgalino 1952 metais imtis masinių krovininių—anglies, miško medžiagos, cemento, naftos, grūdų—pervežimų šioje sistemoje.

TSRS Ministrų Taryba taip pat pažymėjo, kad pastatymas Cimlianskos hidromazgo su itin stambiomis vandens saugykėmis ir hidroelektrinėmis, o taip pat Dono magistralinio kanalo priekinio ruožo, Dono žemupio ir Azovo skirstomųjų kanalų, užtikrina 1952 metais pirmosios eilės—100 tūkstančių hektarų sausringųjų žemių Rostovo srityje drėkinimą ir užtikrina ateityje nustatytais terminais drėkinimą dar 650 tūkstančių ir apvandeninimą dviejų milijonų hektarų žemių sausringuose ir pusdykuminiuose Rostovo bei Stalingrado sričių rajonuose Dono upės, vandens resursų ir pigios elektros energijos išnaudojimo pagrindu.

TSR Sąjungos Ministrų Taryba n u t a r ė :

1. Atidaryti Volgos—Dono laivybos kanalą sekmadienį, š. m. liepos 27 d., užtikrinus nuo tos dienos reguliarių keleivinių ir krovininių laivų eismą, o taip pat pradėti eksploatuoti Cimlianskos hidroelektrinę ir drėkinimo įrenginių pirmąją eilę.

Atidaryti Volgos—Dono laivybos kanalą TSRS Ministrų Taryba įgaliojo Upių laivyno ministrą, upių laivyno generolą-direktorių drg. Z. A. Saskovą.

2. Įpareigoti Upių laivyno ministeriją užtikrinti reguliarių keleivių laivų eismą linijomis Maskva—Rostovas ir Stalingradas—Kalačas, organizuoti priemiestinį susisiekimą Stalingrado, Rostovo, Cimlianskos ir Kalačo uostų rajonuose, o taip pat užtikrinti 1952 metais tranzitinių krovininių ir keleivių pervežimą pagal patvirtintą planą.

3. Užtikrinti Cimlianskos hidroelektrinės elektros energijos naudojimą sutinkamai su anksčiau priimtais Vyriausybės nutarimais drėkinamosios žemdirbystės ir pramonės reikmėms, o taip pat elektriniam arimui bei daug darbo reikalaujančių procesų gyvulininkystėje ir kitose kolūkių bei tarybinių ūkių gamybos šakose kompleksiniam mechanizavimui.

4. Suteikti Volgos—Dono laivybos kanalui sutinkamai su TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo įsaku V. I. Lenino vardą ir vadinti jį—„V. I. Lenino vardo Volgos—Dono laivybos kanalas“.

1952 m. liepos 10 d.

PARTIJOS GYVENIMAS

Kadrų parinkimas ir jų auklėjimas — partinės organizacijos dėmesio centre

„Pamiat Lenina“ žemės ūkio artelės visuomeninis ūkis sparčiai kyla. Tas pakilimas aiškiai matomas kiekviename kolūkinės gamybos bare. Užėsi pas gyvulininkystės, laukininkystės, daržininkystės darbuotojus arba pas statybininkus — visur pastebėsi spartų visuomeninio ūkio augimą, džiaugsmingą kolūkiečių darbą.

Laukuose bręsta gausus derlius. Kolūkiečiai tvirtai pasiryžę įvykdyti savo įsipareigojimą — gauti iš kiekvieno hektaro po 15 cent grūdų, ir šio įsipareigojimo įvykdymui jie nepagalės savo jėgų.

Sparčiai vystosi visuomeninė gyvulininkystė. Kolūkis įvykdė gyvulininkystės išvystymo planą šiemet metams pagal visas gyvulių rūšis, o karvių produktyvumas, palyginus su praėjusiais metais, padidėjo dvigubai. Vykdoma didelė statyba, daugelis gamybos barų mechanizuojami. Neseniai įrengtas galingas vėjo variklis, kuris aprūpins vandeniu karvių, įrengtas automatinės girdyklas, teiks energiją universaliniam malūnui, siloso kapoklei. Vystomos ir kitos kolūkinės gamybos šakos.

Sparčiam visuomeninio ūkio augimui žymiai padėjo tinkamas kadrų parinkimas ir jų auklėjimas. Parenkant kadrus partinė organizacija vadovavosi draugo Stalino nurodymais, kad kadrus reikia parinkti, atsižvelgiant į jų politines ir dalykines ypatybes.

Partinė organizacija kartu su kolūkio valdyba į visus vadovaujančius kolūkio postus parinko teisingus ir sąžiningus žmones, atsidavusius Tarybų valdžiai ir kolūkinei santvarkai.

Bet to dar neužteko. Juk iškelti į vadovaujančius postus kolūkiečiai — tai buvusieji mažžemiai ir vidutiniai valstiečiai, neturintieji vadovavimo patyrimo ir dėl to patyriantieji didelius sunkumus. Visu svarbumu iškilo mums šių kadrų auklėjimo klausimas, jų dalykinės kvalifikacijos ir politinio lygio pakėlimo klausimas. Vienaime savo susirinkime partinė organizacija apsvaistė kadrų auklėjimo klausimą. Buvo numatytas konkretus darbo planas auklėjant kolūkio aktyvą. Mūsų kadrų politiniam lygiui pakelti prie partinės organizacijos buvo įsteigtas ratelis VKP(b) Istorijos trumpajam kursui nagrinėti, kuriame

mokėsi 13 labiau išsilavinusių draugų. Praėjusiais mokslo metais ratelis sėkmingai užbaigė savo darbą.

Partinė organizacija rūpinasi ir darbuotojų dalykinės kvalifikacijos kėlimu. Praėjusiais metais kolūkyje 12 žmonių mokėsi trimečiuose agrozootchnikos kursuose. Tai laukininkystės brigadų brigadininkai, gyvulininkystės darbuotojai, eiliniai kolūkiečiai. Kolūkio aktyvui dažnai skaitomos paskaitos politinėmis, darbo organizavimo kolūkyje temomis, aktyvistai sistemingai supažindinami su svarbiausiais partijos ir vyriausybės nutarimais.

Kadrai užsigrūdina praktiniame darbe, susidurdami su sunkumais ir nugalėdami juos. Partinė organizacija įdėmiai seka kiekvieną darbuotoją ir padeda jam nugalėti sunkumus. Kai drg. Naruševičių paskyrė kiaulių fermos vedėju, padėtis ten buvo bloga. Ir savaime suprantama, kad neturėdamas vadovavimo patyrimo, drg. Naruševičius susidūrė su sunkumais. Tačiau partinė organizacija ir kolūkio valdyba padėjo jam nugalėti juos ir tinkamai sutvarkyti darbą fermoje. Dabar kiaulių ferma tapo viena iš pajamingiausių fermų.

Galima pateikti daug tokių pavyzdžių, rodančių, kaip nuolatinės paramos ir dėmesio dėka, žmonės auga, virsta specialistais. Taip išaugo ir mūsų melžėjos drg. drg. Matusevičienė ir Lukjanova, kurios jau šiais metais pirmelžė vidutiniškai po 950 litrų iš kiekvienos karvės, o iš atskirų karvių — po 2300 — 2500 litrų.

Tačiau reikia pripažinti, kad auklėjant kadrus, dar ne viskas buvo padaryta. Mes dar nepatenkinamai dirbame politinį darbą su kadrais, dar nepatenkinamai sutvarkyta vykdymo kontrolė, kas yra didelis trūkumas dirbant su kadrais.

Neseniai įvykusiame atskaitiniame rinkiminiame partiniame susirinkime visi šie trūkumai buvo iškelti ir priimtame nutarime numatyta praktinės priemonės jiems pašalinti. Vykdydama šį nutarimą, mūsų partinė organizacija pakels darbo su kadrais lygį, o tuo pačiu padės tolesniam sparčiam mūsų kolūkio suklestėjimui.

M. Lozočėnkovienė,
„Pamiat Lenina“ kolūkio partinės partorganizacijos sekretorius

T r u m p a i

* *

Šiomis dienomis Kovarsko rajono mokyklų mokiniai, vadovaujami mokytojos Valentinavičienės, aplankė Tarybų Sąjungos Didvyrės Marytės Melnikaitės kapą.

L. Eitminavičiūtė

„Ažuolo“ kolūkyje sparčiais tempais vyksta statybos darbai.

Drg. Sokolovo vadovaujama statybininkų brigada pastatė pieno separatinį punktą ir pradėjo 150 vietų tipinės kiaulidės statybą. P. Vanagas

Mylėsime savo tarybinę Tėvynę taip, kaip ją mylėjo Marytė

SALOMĖJA NĖRIS

MARIJA MELNIKAITĖ

(Ištrauka iš poemos)

Jie buvo prieš apsupti,
Į šaltą upę šliejos;
O ji pavasarį plati
Krantuosna išsiliejus.

— Ko stovit, drebate visi?
Prabilo partizanė.
— Gimtoji upė — nebaisi!
Štai, plaukit paskui mane!

Veidai paraudo nuo rasos,
Bangų rasos ledinės.
Iš kur mergaitė tiek drąsos,
Tiek valios geležinės?

*

Daug priešų krito... Ir draugai...
Jinai viena beliko
Plėšikų rankose. Blogai...
Žiauri mirtis jos tyko.

Net paskutinė granata
Nūnai nepagalėjo.
Gal būt, per daug mergaitė ta
Gyvenimą mylėjo?

Kankinkit, budeliai, smarkiau,
Iškęsiu, nedejuosiu.
Akmuo tepakalba veikiau, —
Draugų jums neišduosiu.

Čia mano žemė, Lietuva! —
Drebėkit, atėjūnai!
Čia milžinų dvasia gyva, —
Jūs žudote vien kūną.

Nuslūgo budelių narsa,
Jie liko nugalėti.
Iš kur mergaitė ta drąsa
Taip atkakliai tylėti?

A. VENCLOVA

Tarybų Sąjungos Didvyrė Marija Melnikaitė

(Ištrauka iš apybraižos)

Štai, ir paskutinis Marijos gyvenimo ir kovos etapas. Naktį mažo Rytų Lietuvos miestelio Dūkšto aikštėje ties Vilniaus Daugavpilio geležinkelio budeliai pastatė kartuves. Išaušo liepos tryliktosios rytas. Pro mūrinių ir medinių namų langus į kartuves žiūrėjo išsigandę žmonės. Ir vėl... Vokiečiai laktė po trobas ir varė žmones į aikštę prie kartuvių. Miestelio gatvės gale pasirodė gedulinga eiseną. Priešakyje ėjo mergaitė, sukruvinta, sudaužyta, apdraskytas drabužiais. Tartum ant savo pečių nešdama visą gimtojo krašto sielvartą ir didžiąją jį ištikios nelaimės naštą, Marija Melnikaitė savo kančių keliu ėjo į mirtį. Iš pradžių ji žengė, vos pakeldama suželsintas, sukruvintas kojas, palenkusi sudaužytus, krauju apkrektus pečius. Paskui ją, batų kulnais kaukšdami į gatvės grindinį, ėjo keletas vokiečių, atkišę į priekį automatų vamzdžius. Prėjęsi prie kartuvių, Marija pakėlė

aukštyn gražią, išdidžią kovotojos ir kankinės galvą. Ne, ir žiauriosios kančios jos nepalaužė. Ji žiūrėjo į aplink kartuves suvarytus žmones, matė moteris, kurios skarelėmis šluostėsi ašaras. Jos mirties žiūrėti suvarytos moterys verkė dėl gimtosios žemės nelaisvės, dėl Marijos kančių, dėl savo sielvartų.

Paskui Marija pažvelgė į kartuves. Viršum jų mėlynavo saulėtas skaisčius Lietuvos vasaros dangus, didelis kaip laisvė. Marija atsiminė motiną, tėvą, brolius. Jos atmintyje šmėkstelėjo gimtojo Zarasų miesto vaizdas — ežeras, miškai, mokykla. Ji svajojo pamatyti kada nors didžiulius Tarybų Sąjungos miestus su tūkstančiais elektros žiburių, aukštas ir marmorines kolonas, baltus, ledo briliantais nužertus, dangų remiančius kalnus ir amžinai užiančias jūras... Ji pagalvojo apie laisvus didžiosios Tėvynės žmones. Ir apie Zoją, prastą Maskvos mergaitę..

Štai, ir ją ištiko Zojos likimas.

Mariją pastatė po kartuvėmis. Ji dar kartą pažvelgė į aikštėje suvarytus žmones. Ten senutė su kūdikiu ant rankų. Jie, matyti, alkani. Ten prie motinos glaudžiasi išsigandusi mergytė — basa, išblyškusi. Tokia kadaise buvo ji. Dabar ji mirs dėl jų. Ji, vos sulaukusi dvidešimt metų, mirs dėl to, kad toji mergytė, tas kūdikis, tūkstantčiai ir milijonai žmonių būtų laimingi, kad jų niekad nebekankintų ir nebežudytų vokiečiai, kad gimtasis kraštas vėl pamatytų laisvės saulę, dar skaidresnę už tą, kuri netrukus jos akyse užges.

Ir Marija Melnikaitė, staugiu jaunu galvos judesiu atvertusi į viršų šviestus plaukus, sukaupusi visas dar likusias nepalaužtos dvasios jėgas, sušuko:

— Tegyvuoja Tarybų Lietuva! Tegyvuoja draugas Stalinas!

*
Š. m. liepos 13 dieną sukanka 9 metai nuo tos dienos, kai fašistiniai budeliai žvėriškai nukankino narsiąją lietuvių liaudies dukrą, ugingą kovotoją dėl tarybinės Tėvynės laisvės — Mariją Melnikaitę.

Už didvyriškus nuopelnus su vokiškaisiais okupantais partizanei Marijai Melnikaitėi suteiktas Tarybų Sąjungos Didvyrio vardas.

Šviesusis pavyzdys

Marytė Melnikaitė — ištiki moji lietuvių liaudies dukra — visą savo gyvenimą, visas jėgas paskyrė savo mylimajai tarybinei Tėvynei, savajai liaudžiai.

Vokiškieji okupantai ją žvėriškai nukankino, bet jie nepajėgė išbraukti jos vardo iš liaudies atminties.

Marytės gyvenimas trumpas, bet ji sugebėjo gyventi taip, „kad mirštant būtų galima pasakyti: žiskas gyvenimas ir visos jėgos buvo atiduotos tam, kas brangiausia pasaulyje — kovai dėl žmonijos išsilaisvinimo“ (N. A. Ostrovskis).

Narsiosios lietuvių liaudies dukros gyvenimas skatina vi-

sus tarybinius jaunuolius dar geriau dirbti, įsivainti kuo daugiau žinių, ryžtingai nugalėti visus sunkumus.

Man, kaip ir visiems tarybinams jaunuoliams, Marytės Melnikaitės gyvenimas buvo, yra ir bus pavyzdžiu. Iš Marytės gyvenimo mes mokomės, kaip reikia mylėti savo tarybinę Tėvynę, kaip neapkęsti priešų. Aš mokausi iš jos ryžtingumo ir atkaklumo darbe, mokykloje.

Baigęs mokslus, aš dirbsiu taip, kaip dirbo Marytė Melnikaitė, sieksiu, kad kiekvienas mano darbas stiprintų tarybinės Tėvynės galią.

Komjaunuolis
A. Artamonovas

Zarasiečiai gerbia Marytės Melnikaitės atminimą

Šimtai rajono darbo žmonių vakar susirinko į mišingą, skirtą devintosioms Tarybų Sąjungos Didvyrės Marytės Melnikaitės žuvimo metinėms atžymėti.

Mišingą atidarė Lietuvos KP(b) rajono komiteto propagandos ir agitacijos skyriaus vedėjas drg. Sorinas. Jis papasakojo apie didvyrišką narsiosios mergaitės gyvenimą, jos kovą dėl Tėvynės laisvės.

Rajono komjaunuolių vardu žodį tarė drg. Ginkienė,

pionierių — Zarasų I vid. mok. mokinė Nijolė Zalubaitė.

Ant Marytės Melnikaitės kapo padėjo vainikus ir gėlių puokštes rajono įmonių bei gamyklų darbininkai, kolūkiečiai, tarnautojai, komjaunimo ir pionierių organizacijos ir viešintis Zarasuose Lietuvos TSR valstybinis liaudies ansamblis, tuo parodydami, kad jie gliai gerbia narsiosios lietuvių tautos dukros atminimą.

A. Sinicaitė

Plėskime socialistinį lenktyniavimą šienapiūtės ir siloso gamybos darbuose!

Pirmąjį ir geriausią šieną pristatykime valstybei!

Pranešimas

Apie šienapiūtės ir ankstyvojo siloso gamybos plano įvykdymą 1952 m. liepos mėn. 10 d.

Už. vieta	Kolūko pavadinimas	Nušienauta proc.	Pagaminta siloso proc.
1	„30 let komsomola“	38,0	47,6
2	„Pervoje Maja“	30,0	80,8
3	Čapajevovo vardo	28,8	111,9
4	Julijos Žemaitės vardo	28,1	49,2
5	„Bolševikas“	27,3	33,3
6	Puškinovo vardo	23,4	52,7
7	„Počiotnyj trud“	21,9	76,3
8	Petro Cvirkos vardo	16,0	—
9	„Novaja žėzn“	16,0	29,6
10	„Pamiat Lenina“	13,4	—
11	„Molodaja gvardija“	11,7	—
12	Ždanovo vardo	11,1	—
13	„Naujas keltas“	10,4	26,0
14	„Tarybų Lietuva“	9,5	—
15	Štalino vardo	9,3	24,4
16	Lysenkos vardo	9,0	—
17	„Ažuolas“	8,2	51,5
18	„Už taiką“	6,6	—
19	„Krasnyj Oktjabr“	6,2	86,2
20	„Tarybinis artojas“	5,6	—
21	M. Melnikaitės vardo	3,9	—
22	„Spalis“	2,1	25,0
23	Mičurino vardo	1,9	—
24	„Pažanga“	1,8	30,0
25	„Pirmūnas“	1,5	—
26	Kutuzovo vardo	1,2	—
27	Kalinino vardo	—	—

RVK žemės ūkio skyrius

Vykdomi šienapiūtės darbai

Slekdami sudaryti tvirtą pašarų bazę, „Bolševiko“ žemės ūkio artelės nariai sparčiai vykdo šienapiūtės ir ankstyvojo siloso gamybos darbus. Jau nušienauta 160 hektarų pievų ir užraugta 60 tonų ankstyvojo siloso. Tarp brigadų išvystytas socialistinis lenktyniavimas

dėl greitesnio šienapiūtės ir ankstyvojo siloso gamybos darbų įvykdymo. Pirmąją antroji brigada, vadovaujama brigadininko K. Antanausko. Šienapiūtės darbuose pasizymi kolūkiečiai P. Cholopovas, M. Glaska, S. Kotovas ir kt.

P. Pakalnis

Šienapiūtės darbuose

Šienapiūtė mūsų brigada sutiko gerai pasiruošusi ir organizuotai. Vieni plovėjai aprūpinti dalgiais, atremontuotos mašinos, paruošti šieno sandėliai.

Mūsų brigados nariai įsipareigojo iki derliaus nuėmimo pradžios pilnai užbaigti pašarinių žolių šienavimą. Įsipareigojimą vykdomė. Mūsų brigados nariai pirmieji kolūkyje pradėjo šienapiūtę. Iš pat pirmųjų šienavimo dienų brigadoje išsivystė socialistinis lenktyniavimas už spartų šienapiūtės darbų atlikimą ir šieno nuėmimą be nuostolių. Lenktyniaudami plovėjai įvykdo ir viršija išdirbio normas. Plovėjai Lionginas ir Viktoras Krukauskai, P. Lamanauskas, J. Mickus ir kiti tapo pavyzdžiu vi-

siems kolūkiečiams. Jie kasdieną įvykdo po 1,5 išdirbio normos. Pirmaujančių pavyzdžiu seka ir kiti kolūkiečiai. Kiekvieną dieną brigadoje nupiaunama po 5—7 ha pievų. Mes stengiamės ne tik sparčiai nušienauti pievas, bet ir suvežti į sandėlius geros kokybės šieną. Todėl pasiūšim galimam lietingam orui: turime pagaminę 100 žaiginių, kuriuose galėsime džiiovinti šieną.

Išnaudodami giedrias dienas, spartiname šieno plovimą ir džiiovinimą. Šiomis dienomis brigada jau nuėmė šieną iš 15 ha ploto, o iš 9 ha šienas suvežtas į sandėlius.

V. Skvarčinskas, P. Cvirkos vardo kolūkio III laukininkystės brigados brigadininkas

Nesirūpina pašaru

Dabar yra sausas šiltas oras. Dauguma rajono kolūkių sėkmingai vykdo šienapiūtę ir ankstyvojo siloso gamybą. O Kalinino vardo kolūkyje net ir negalvoja pradėti ruošti pašarą. Kolūkio pirmininkas drg. Strelcovas nieko nepadare šios svarbios kampanijos organizavimui ir ramiausiai nuvažiavo į kolūkių pirmininkų pasitarimą. Pirmininko pavaduotojas drg. V. Juršis irgi nenurodo brigadininkams pradėti šienapiūtę, aiškindamasis, jog mažai žmonių, visi užimti statyboje ir kelių remonte. Uždelsti

šienapiūtę—reiškia sužlugdyti visuomeninę gyvulininkystę—vieną iš svarbiausių kolūkinio ūkio šakų. Žmonės galima ir reikia rasti. Tai būtina daryti tuojau, negaištant nė vienos dienos.

Karveliškų apylinkės Taryba užėmė keistą poziciją Kalinino vardo kolūkio atžvilgiu—mato, kad ten nusikalstamai žlugdomas pašarų ruošimas, tačiau jokių priemonių nesiima.

E. Radzivilovas,

Rajono vykdomojo komiteto instruktorius

Statomas šienas valstybei

Priešakiniai rajono kolūkiai sparčiai stato šieną valstybei. Liepos 11—12 d. d. „Pamiat Lenina“, „Krasnyj Ok-

tiabr“, Ždanovo vardo ir kt. kolūkiai į šieno punktą pristatė daugiau kaip 22 tonas šieno. A. Rimkūtė

„30 let komsomola“ kolūkyje

„30 let komsomola“ žemės ūkio artelės nariai sparčiai vykdo šienavimą ir ankstyvojo siloso gamybą. Liepos mėnesio 10 dieną nušienauta daugiau kaip 32 ha pievų ir pagaminta 30 tonų ankstyvojo siloso. Tarp brigadų bei atskirų kolūkiečių išsivystė socialistinis lenktyniavimas. Per šienapiūtę dirba taip pat 60 metų K. Gabrusevičius ir 73 metų V. Bagdonavičius. Ir jie įvykdo po pusantros—dvi normas. Gerai dirba ir kiti kolūkiečiai.

Isakovas,

Stačtinų klubo-skaltyklos vedėjas

Sudarysime gausią pašarų bazę

Sėkmingai vyksta šienapiūtė ir ankstyvojo siloso gamyba Julijos Žemaitės vardo kolūkyje. Kovodami už laisvę draugui Stalinui prisilmtų įsipareigojimų įvykdymą, kolūkiečiai jau nušienavo 68 ha pievų ir 49 ha daugiamečių žolių. Dabartiniu metu jau paruošta ir suvežta į sandėlius 800 cnt pašaro, pagaminta 66 tonos siloso.

Darbuose pasižymi I brigados (brigadininkas drg. Petrėnas) kolūkiečiai Z. Vaitonis, P. Kazanavičius, A. Šileikytė, III brigados (brigadininkas I Kiseliovas) — J. ir K. Vaitkūnai, kurie įvykdo po 115—120 proc. normos.

Taip pat kolūkyje sparčiai ruošiamasi naujojo derliaus nuėmimui. Jau atremontuotas visas derliaus nuėmimo darbams reikalingas inventorių.

A. Svidinskas, A. Vaitkūnas

Pasikalbėjimai gamtos-mokslu temomis

Naminių gyvulių kilmė

Profesorius S. Bogolubskis

Naminiai gyvuliai žmonių auginami dėl jų ūkinės naudos. Jų elgimėsi ir organizmo struktūroje yra daug savybių, leidžiančių atskirti juos net nuo giminųjų laukinių žvėrių.

Ryškiausias skirtumas tarp naminių ir laukinių gyvulių pasireiškia jų būde, elgimėsi, ypač žmonių atžvilgiu. Laukiniai gyvuliai bėga nuo žmogaus, bijo jo ir, pagauti, jie stengiasi pasprukti laisvėn. Naminiai gyvuliai ne tik kad nebijo žmogaus, bet ir veržiasi į jį arba į jo butą ir klauso jo. Ryškiausiai tai matome iš šunų, kiaulių, avių, karvių.

Kas nežino arklių pristišimo prie žmonių? Net tie arkliai, kuriuos žmonės mažai naudoja, ir jie griežtai skiriasi nuo nesuvaldomų laukinių arklių.

Labai didelį skirtumą galima pastebėti tarp karvių,

ypač kultūrinių veislių, palyginus su puslaukinėmis karvėmis. Karves, išaugintas žmonių, lengvai galima pamelžti, o kaimenėje jos klausos skerdžiaus.

Žymiai pasikeitė, palyginus su laukiniais gyvuliais, ir naminių gyvulių kūno struktūra.

Taip pat griežtai skiriasi ir laukinės avys. Laukinės avys neturi nei taukinių, nei ilgų uodegų. Visos šios savybės atsirado pas prijaukintas avis. Užtenka palyginti laukinės avies vilną, susidedančią iš 4 ir daugiau rūšių, su dabartinių švelniavilnių avių vilna, susidedančia iš vieno rūšių švelnių plaukų, ir suprasime, kaip giliai pasikeitė prijaukinta avis. Daugelis naminių gyvulių veisiasi netam tikrais laikotarpiais, kaip

laukiniai, o ištikus metus. Padidėjo jų vislumas. Kai kurios avių veislės, kaip pavyzdžiui, garsi mūsų Romanovo veislė, gali iš karto atvesti tris ir daugiau sveikų ėriukų. Laukinės avys atveda 1—2 ėriukus. Žymiai padidėjo kiaulių, vištų, ančių, triušų vislumas.

Naminių gyvulių savybės susikauptė per daugelį tūkstančių metų žmogaus dėka. Moksliniais tyrimais nustatyta, kad gyvulių prijaukinimą pradėjo pirmą kartą bendruomenės santvarkos žmonės. Pirmieji buvo prijaukinti šunys. Jų prijaukinimas prasidėjo tarp pirmojo ir antrojo akmens amžiaus. Vėliau, antrojo akmens amžiaus pradžioje, buvo prijaukintos avys, ožkos, kiaulės, stambūs raguočiai.

Pirmausia žmogus keitė jį dominančias produktyvias savybes: avių vilną, karvių

pieningumą, kiaulių ir kitų gyvulių riebumą.

Pirminiais laikais prijaukintų gyvulių produktyvumas buvo dar žemas. Jis smarkiai pakilo senovės vergvaldystės ir drėkinamojo žemės ūkio išsivystymo laikotarpiu. Išliko nuo feodalizmo epochos vertingos arklių ir kitos veislės. Daug buvo nuveikta išvedant naujas gyvulių veisles kapitalizmo epochoje.

Socialistinė gyvulininkystė pasiekė tokio aukšto naminių gyvulių produktyvumo, kuris nebuvo įmanomas nė vienoje ankstyvesnėje epochoje. Užtenka prisiminti tai, kiek išvesta pas mus naujų veislių avių, kiaulių, arklių, stambių raguočių, kad tinkamai įvertintume socialistinės žemės ūkio sistemos reikšmę. Pavyzdžiui, mūsų Kostromos veislės karvės duoda vidutiniškai 20 kartų daugiau, o karvės—rekordistės ir 60 kartų pieno daugiau, negu duoda-vo laukinės ir naminės karvės!

Didelę reikšmę socialistinės gyvulininkystės laimėji-

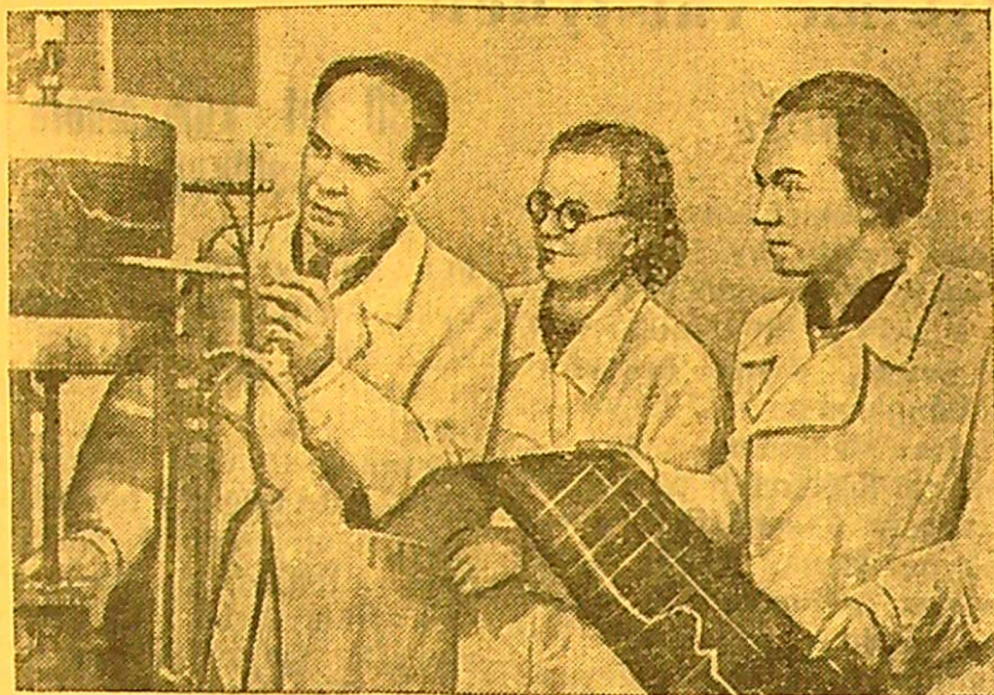
muose turi priešakinis mišūrininis biologinis mokslas, kuo remdamiesi tarybiniai gyvulių auginėjai tikslingai keičia gyvulių prigimtį ir per trumpesnę laiką, negu kaip tai buvo ligi socializmo epochos. Mišūrininio biologinio mokslo materialinės kultūros istorijos šviesoje galime giliau suprasti aplinkybes, sąlygojančias gyvulių pasikeitimus. Pirmoje eilėje tai yra patekusių į nelaisvę gyvulių gyvenimo sąlygos. Pasikeitė jų pašaras, jų santykiai su priešais: jie netekdavo anksčiau įgytų įpročių.

Didelę reikšmę prijaukintų gyvulių pasikeitimui turi aplinka. Jų sukryžlavimas su artimomis kraujo ir tolimomis formos atžvilgiu rūšimis atsiliepė ir į paveldėjimą.

Gyvulių prijaukinimo ir jų panaudojimo ūkiniam tikslams istorija liudija apie žmogaus galybę keičiant ir pertvarkant gyvą gamtą. Ji visiškai paneigia antimoksliskus, religinius prasimanymus apie gyvulių, neva sukurtų dievo, nekintamumą,

Tarybų šalyje

Medicinos Mokslų Akademijos laboratorijos vedėjas profesorius V. A. Negovskis su bendradarbių grupe išdirbo efektyvų metodą atgaivinimui žmogaus organizmo, esančiame agonijos ir klinikinės mirties būsenoje. Klinikinė mirtis yra tada, kai, sustojus širdžiai plakti, 5–6 minutes jame vis dar vyksta medžiagų apykaita. Biologinė mirtis — tai pilnas visų organizmo funkcijų sustojimas. Prie biologinės mirties atgaivinimas yra negalimas.

V. A. Negovskio metodas pasižymi tuo, kad pas žmogų, esantį klinikinės mirties būsenoje, palaipsniui dirbtiniu būdu priverčiami dirbti gyvieji organai.

Panašus atgaivinimo metodas galimas tik 5–6 minučių laikotarpyje tuoj po klinikinės mirties ir, jeigu svarbiausieji gyvieji žmogaus organai nebuvo užkrėsti sunkiomis neišgydomomis ligomis. Panaudojant Negovskio metodą jau yra atgaivinta keletas žmonių, kurie tebegyvena ir dabar. Profesoriaus Negovskio ir jo bendradarbių didelis nuopelnas yra tai, kad šį būdą galima panaudoti kiekvienoje gydymo įstaigoje.

Tarybinė vyriausybė aukštai įvertino profesoriaus V. A. Negovskio ir jo padėjėjų — laboratorijos mokslinio bendradarbio medicinos mokslų kandidato E. M. Smirenskajos, biologinių mokslų kandidato M. S. Gajevskajos — Sokolovos ir kt. darbą, paskirdama jiems Stalininę premiją.

Nuotraukoje: Stalininės premijos laureatai V. A. Negovskis, E. M. Smirenskaja ir M. S. Gajevskaja — Sokolova laboratorijoje.

Drėkinamųjų kanalų statyba

Nuo viensėdijos Nižne-Jabločnoje, esančios Kopelnikovo rajone ant Cimlianskos jūros kranto, nusidriekė į rytus Generalovkos irigacinio kanalo vaga. Vis plotėja

Stalingrado srities drėkinamųjų sistemų kanalų eilė. Kanalas jau iškastas apie 20 km ilgio. Kasdien mechanizatoriai nužengia vis toliau į bevandenės stepės.

Antrojo Cimlianskos hidroelektrinės agregato bandomasis paleidimas

Prieš keletą dienų Cimlianskos hidroelektrinėje baigia montuoti antrąjį hidroagregatą.

Liepos 5 dieną hidroagregatas buvo paleistas į darbą tuščiaja etga. Pradėta mėginti visus mechanizmus. Išmėgintus agregatą № 2, jis bus įjungtas į tinklą lygiagrečiai su sistema „Rostovenergo“.

Montuotojų tarpe išsivystė lenktyniavimas už pirmalaikį darbų užbaigimą trečiajame agregate. Jau įrengtas turbinos 150 tonų darbo ratas. Sėkmingai vyksta generatoriaus, vamzdyno ir kitų agregato mazgų montavimas.

(TASS—ELTA).

Puikūs ekonominiai rodikliai

Visasąjunginio naftininkų lenktyniavimo nugalėtojas — Buzovnino grėžimo kontoros (Baku) kolektyvas — pasiekė naują laimėjimą, baigęs įvykdyti 7 mėnesių gamybinę užduotį.

Sarkito Čarkitovo grėžimo partija Stalininės premijos laureato Medžido Rasulovo bare nuo metų pradžios atliko didžiausią rajone grėžimą — 15.235 metrus.

Grėžimo meistro Šarifo Fadjuljavo bare 8 km ilgį išgrėžė brigada, kuriai vadovauja Agadadašas Kerbalajus Ogly. Tik iš 6 barų sutaupyta daugiau kaip 230.000 rublių.

(TASS—ELTA).

Kolorado vabalas ir bulvių nematoda

Kolorado bulvių vabalas yra vienas iš pačių pavojingiausių žemės ūkio kenkėjų. Jis naikina bulvių pasėlius, pomidorus ir kitas bulvines kultūras. Tam, kad laiku atrasti šį kenkėją ir sėkmingai prieš jį kovoti, reikia supažindinti su juo visus gyventojus.

Kolorado vabalas yra 9–12 mm ilgio ir 6–7 mm pločio. Vabalo nugarėlė išgaubta, papilvė plokščia. Kūno paviršius gelsvos spalvos. Dengiamieji sparnai turi 10 juodų išilginių dryžių, iš kurių galima pažinti kolorado vabalą.

Iš viršaus žiūrint, vabalo kūno priešakyje mes matome įvairaus didumo ir formos juodas dėmeles. Vidurinė dėmė yra didžiausia ir paprastai dvišakė, primenanti raidę V. Kojų galūnės, galva ir ūseliai juodos spalvos. Kolorado vabalo lerva siekia iki 17 mm ilgio. Lervos pil-

velis vidurinėje dalyje storas; kūno priešakis daug plonesnis, dėl ko lerva atrodo kuprota. Jos spalva — oranžiniai gelsva, galva ir kūno šonai — juodi.

Kolorado vabalas labai pavojingas savo visumu, ėdrumu, gyvybingumu, plitimo greitumu ir lengvumu. Vabalas žiemoja žemėje 18–70 cm gilumoje, kur jis įlenda rudenį. Pavasarį vabalai išlenda į paviršių ir pradeda maitintis bulvių lapais. Po to vabalo patelės deda kiaušinėlius apatinėje lapo paviršiaus pusėje, po savaitės iš kiaušinėlių išsiriti lervos, jos pradeda maitintis lapais, pasukui įlenda į žemę, kur pavirsta lėliuke, o po 1–2 savaitių iš lėliukių išsiriti jauni vabalai. Per visą savo dviejų metų gyvenimo laikotarpį viena patelė padeda nuo 400–800 ligi 2400 kiaušinėlių. Vienos generacijos pilnas vystymosi

ciklas nuo kiaušinėlio ligi vabalo trunka 28–46 dienas, priklausomai nuo oro sąlygų. Per pusantrų metų vienos patelės palikuonys siekia iki 8 milijardų vabalų. Kolorado vabalas plinta pats skrisdamas, jis gali būti pergabentas su sėklina medžiaga, dirva, su įrankiais, drabužiais, gyvulių vilnoje, vagonuose, lėktuvuose, garlaiviuose, su įpakavimo medžiaga, vandeniu ir t. t. Vabalas gali išbūti be maisto 38 dienas, tai įgalina jį plisti labai toli.

Liepos mėn. yra kaip tik kolorado vabalo pasirodymo laikas. Prižiūrėti bulvių pasėlius kolūkiuose, agronomai turi supažindinti visus kolūkiečius, dirbančius laukuose, su kolorado vabalo išorinėmis žymėmis, papasakoti apie žalą, kurią jis padaro, ir apie kovos priemones.

Kolorado vabalą galima

Liaudies Demokratijos šalyse

Rūpinamasi valstiečių poilsiu Bulgarijoje

Liaudies Bulgarijoje labai rūpinamasi darbo valstiečių poilsiu. Prie Žemdirbystės ministerijos sukurta darbo valstiečių poilsio namų valdyba jau atidarė 14 poilsio namų. Šie namai yra puikiai sutvarkyti, turi savo žinioje pagalbinius ūklus.

Tik praėjusiais metais Pešteros okolijos „Konstantino“ kurorte ilsėjosi daugiau kaip 12 tūkstančių valstiečių.

Šiais metais Žemdirbystės ministerija žymiai išplėtė savo poilsio namų ir kurortų tinklą.

Čekoslovakijoje studijuojama rusų kalba

Kasmet auga populiarų rusų kalbos kursų klausytojų skaičius Čekoslovakijoje. Jau šimtai tūkstančių šalies darbininkų, valstiečių, protinio darbo darbuotojų skaito didžiųjų žmonių vadų V. I. Lenino ir J. V. Stalino kūrinis, tarybinę politinę, mokslinę ir techninę literatūrą, išleista rusų kalba. Susipažindami su tarybinių autorių knygomis, Čekoslovakijos

darbo žmonės įsivaina Tarybų Sąjungos pramonės ir žemės ūkio pirmūnų darbo patyrimą.

Šalyje pasibaigė tretieji mokslo metal populiaruose rusų kalbos kursuose. Šiais metais veikė 19.363 rateliai, juos lankė 309.774 klausytojai. Dabar rengiamasi pirminei naujus klausytojus į kursus.

(TASS—ELTA).

Valstybės pagalba Kinijos valstiečiams

Remdamas valstiečių judėjimą už žemės ūkio gamybos pagerinimą, liaudies banko skyrius Čžansį provincijoje nutarė paskolinti valstiečiams 255 milijardų juanių sumą. Šios sumos dalis jau yra išduota valstiečiams. Irigaciniams įrengimams kurti ir atkurti valstiečiai gavo 32,1 milijardo juanių, trąšoms pirkti — 14

milijardų, darbo gyvuliams pirkti — 9,3 milijardo juanių. Be to, buvo jiems duotos paskolos įvairioms techninėms kultūroms vesti, miškų masyvams išplėsti ir t. t.

Didelę pagalbą teikia valstiečiams kooperatyvai. Tik trąšoms įsigyti kooperatyvai davė valstiečiams apie 51 milijardą juanių.

(TASS—ELTA).

Įvykiai Korėjoje

Nuo liepos mėn. 3 ligi 9 d. d. Korėjos Liaudies armijos junginiai drauge su kinų liaudies savanorių dalimis vykdė atskiruose frontuose gynybinius mūšius prieš amerikinius — angliškuosius interventus ir išsėmąsines kariuomenę, darydami jiems didelius gyvosios jėgos

ir technikos nuostolius.

Per 7 dienas Liaudies armijos zenitinė artilerija ir šaulių — priešų lėktuvų medžiotojų būriai numušė 24 ir sūžalojo keletą priešų lėktuvų.

Liepos 5 d. Liaudies armijos daliniai sunaikino 5 priešų tankus. (TASS—ELTA).

atrasti lauke šiltą, saulėtą dieną bulvių lapuose, nes jais maitinasi vabalai ir jų lervos. Kolorado vabalo patelės bulvių krūmas yra be lapų, arba lapai turi įvairių formų skylių, tokį krūmą galima pastebėti iš tolo. Atradus kolorado vabalą arba jo lervas, būtina nedelsiant patikrinti visus aplink esančius krūmus ir atrastus vabalus ir lervas surinkti į indą su žibalu. Po to židinį reikia apipilti cheminiais nuodais.

Gana reikšmingas bulvių kenkėjas yra bulvių nematoda, sužalėjanti šaknų sistemą. Nematoda yra smulkios kirmelės, pragrauziančios šaknis. Bulvių nematodos patelės rutulio pavidalo, pripildyto kiaušinėliais, iki vieno mm dydžio, prisitvirtina prie bulvių šaknelių. Pažeistame sklype derlius labai mažėja. Nematodai atrasti reikia liepos mėnesį iškasti įtartą pageltusį arba pajuodavusį bulvių krūmą ir apžiūrėti jo

šakneles, jose galima pastebėti gelsvos spalvos rutulius — aguonos grūdėlio dydžio.

Kova su kolorado vabalu ir bulvių nematoda juos atradus vykdoma Valstybinei žemės ūkio augalų karantino inspekcijai vadovaujant.

Kiekvienas pilietis turi stropiai apžiūrėti savo bulvių pasėlius ir, atradus kolorado vabalo arba bulvių nematodos židinį, tuojau pranešti apie tai rajono žemės ūkio skyriui arba karantino inspekcijai, kad jie imtųsi priemonių užkėtimo šaltinio likvidavimui.

K. Lozovojus,

žemės ūkio augalų karantino inspektorius

REDAKTORIUS
L. RUDAŠEVSKIS